

sinematek.tv

Sinemagazin

11

GENE TIERNEY

25
Krş.

● Margo ve Gloria Holden, RKO hesabına «Sisters Under The Skin» adlı bir film yapmaktadırlar.

● RKO'nun «Adventures of A Rookie» filminde oynayan yeni yıldızcıklardan Margaret Landry, annesine yazdığı mektuplarda bu filmde bir komedi olarak bahsetmişti. Lâkin babasile annesi, filmi seyredip de kızlarının canavarlarla boğuştuğunu görünce oha şöyle bir mektupla cevap vermişlerdir: «Aman kızım, eğer komedi dediğin buysa, facia kimbilir nasıl olacak? Sen hemen evine dönsek iyi edersin!»

● Hollywood'un sarısın bombası Veronica Lake, bu yakınlarda ikinci çocuğunu doğurdu. Bu seferki erkek tir ve adı da Anthony konmuştur. Veronica'nın birinci çocuğu, bir kızdı. Annesi, bu çocuğu karınında tasırken «Sullivan's Travell» filmini çevirmeğe başlamış, fakat gebe olduğunu stüdyoya haber vermemişti. Lâkin film çevrilişken gittikçe şişmanlıyan genç anne, nihayet hallini itirafa mecbur kaldı. Bunun üzerine direktör Preston Sturges'li bir düşünceyi aldı. Fakat zekâ, her işi çabuk halleder. Nitekim Veronica'nın şişen karını belli etmemek için, filmin bazı yerlerine eski moda üzerine dikilmiş geniş entari ve dantelâli külot sahneleri ilâve edilerek, gebeliğin seyirciden mümkün mer tebe saklanması temin edildi. Artık akıllanmış olan Veronica, ikinci çocuğuna gebe kalınca, stüdyoya haber vermiş olduğundan on aydır film çevirmiyordu.

● Darryl F. Zanuck'un çevirtmeğe başladığı «Wilson'un hayatı» filminde Wilson rolünü yapacak artist bulunmuştur. Bu, Alfred Lunt adlı bir adamdır.

● Robert Young, Oscar Wilde'in meşhur «The Canterville Ghost» hikâyesinin yeniden filme alınışında Amerikalı bir çiftçi rolü yapacaktır.

● Bir zamanların meşhur vampi, Tallulah Bankhead, Alfred Hitchcock'un çevirdiği «Lifeboat» filminde yenisinden bayas perdeye dönmüş olmaktadır. Gayet harabedi bir mevzu malik olan

bu filmin idaresi, rejisör için bir hayli koşmayı ve yer değıstirmeğı muclp olmuş ve Hitchcock tamam altı kilo kaybetmiştir. Hollywood'un en şişman rejisörü, yıllardır perhiz yapar ve kilo kaybetmeğe uğraşır. Bundan sonra işi, hareketli filmlere dökeceğinden bahsediliyor.

● Don Ameche, son filmi olan «Heaven Can Wait» filminin sonlarında, 80 yaşında bir ihtiyar rolü yapmaktadır.

● Hollywood'un çok şeyler ümit ettiği İskandinavyalı artist Signe Hasso'nun ecelle ve apansız öldüğü rivayet ediliyor. Aynı felâket haberi Deanna Durbin için de söyleniyorsa da her ikisini de ihtiyatla dinlemek lâzım.

● «Song of Bernadette» filminde üncü Napoleon yatakta gösterilmektedir. Yatak hazırlandığı sırada teknik müşayir bayan Laure de Zarate ortülerin tarihi vesikalara dayanarak krepdöşin olması lâzım geldiğini, halbuki başka kumaş kullanıldığını söyleyerek itiraz etmiş. Rejisör Henry King, bu işin o kadar mühim olmadığını zannettiğini söyleyince bayan: «Hayır krepdöşin başka türlü dalgalar ve gölgeler yapar!» demiş. Rejisör önce bu fikri kabul etmekistememiş ama, sonradan şöyle düşünmüş ve «Bu işin farkında, bir kadın vardı. Film seyredilirken herhalde milyonlarca kadın da aynı şeyi farkedecektir. O halde krepdöşin çarşaf koyalım!» demiştir.

● Laurel-Hardy, 20th Century Fox kumpanyası hesabına bir film çevirmektedirler. «Through Thick and Thin» adını taşıyacak olan bu filmde iki komik, meslek hayatlarını başından sonuna kadar anlatmaktadırlar.

● 20th Century Fox şirketi 1913 yılında meşhur katil «Karındaşen Jack» in maceralarını bir kere «The Lodger» adı altında filme almıştı. Aynı mevzu, aynı isim altında yeniden filme alınmaktadır. Baş rollerde Merle Oberon, Laird Gregor, Sir Cedric Hardwicke, Sara Allgood oynamaktadırlar. Burada Jack rolünü Laird Gregor yapmaktadır.

● Bitmiş olan «Winter Time» filminde Sonja Hennie, tarzanvari numaralar yaptığı ve patensiz dans ettiği için bu numaraları almak üzere M.G.M.'den Tarzan filmlerini çekmeğe mahsus, spseyal makına 20th Century Fox stüdyoları tarafından kiralanmıştır. Bu filmde Sonja ve Cesar Romero, ilk defa olmak üzere şarkı söylemekte ve birbirlerinin seslerine hayran olmaktadır.

● Genç jünprömiyesten askere a-

lınması üzerine müttekall beyaz perde aşıkları tekrar angaje ediliyor duruyor. Bir gün bir rejisör, Adolphe Menjou'ya:

— Bu işin sonu nereye varacak? diye sorunca artist, şu cevabı vermiş:

— Nereye varacağı var mı? Beyaz perdenin gözde dilberleri, artık kendi yaşlarındaki erkeklerle film çevirmeğe başlamış olacaklar!

● «Greenwich Village» filmi, Carmen Miranda'nın son filmidir. Mevzuu 1920 yılında geçmekte ve baştan aşağıya artistler ve fikir adamları arasında, hakiki bir bohem hayatı canlandırmaktadır.

● Amerikada şimdiye kadar yapılan tayyarelerin en büyükleri olan «Ucan Kalelerden Birine, Erward G. Robinson'un son filmi «Küçük Sezar» a atfen «Little Caesar» adı konmuştur.

● Laird Gregor, Hollywood'un en iri yarı adamı olmakla maruftur. Halbuki Laird, kendi ailesinin en kısa boylu ve ufak tefek evlâdıdır. Ağabeyisinin boyu 2 metre 8 santimdir. Sinema dünyasının gördüğü en uzun boylu erkek artist Rod Laroque 2 metre 2 santim boyundadır.

● Ernst Lubitsch'in yeni çevirmekte olduğu «All-out Arlene» filmi, hasta bakıcıların hayatlarından alınmış, bir mevzudur. Bu filmde hiç bir erkek rolü yoktur.

● Merle Oberon'un resmi adı Lady Korda'dır. Fakat bu resmi isim altında, asık suratlı ve muhafazakâr bir bayan dolaşmıyor. Dolaşmadığı da şundan belli ki son filminde bir kankan dansını zor belâ bitirdikten sonra orkestradan hemen bir zenci havası çalmasını istemiş ve set üzerinde keyfince, tam on dakika deliler gibi hoplayıp zıplamıştır.

● Betty Grable'ın son filmi «Pfn Up Girl» e şimdiye kadar adı hiç duyulmamış bir jünprömiye olan John Harvey seçilmiştir.

● Askerî kamplara giderek, askerleri eğlendiren sinema artistleri, Amerikada pek seviliyor. Askerler, buldukları kampa gelen artistten, allelerine yazdıkları mektuplarda bahsedince, alleleri de bu artistin adresine çukulatalar, pastalar ve daha binbir cazip şey göndererek, teşekkür ediyorlarmış. Lynn Bari'ye hediye olarak koskoca bir jampon göndermişler. Artist de:

— Artık bedavadan geçinmenin yolunu buldukları demiş.

Cilt : 1 — Sayı : 11

15 Sonkânun 1944

İZİNLİLER

Hollywood'un askere giden sanatçıları, ızın zamanlarını nasıl geçiriyorlar?

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI...

Bugünün meşhur sanatçılarından birkaçının mazisine alt enteresan hatıralar...

HOLLYWOOD'DA KADIN HÂKİMİYETİ

Vaktile tamdı ama gittikçe söndü.

BİTMİYEN BALAYI

Genç bir yıldız çifti çok sevlüyor.

EVELYN ANKERS

Yeni bir yıldız namzedinin hayatı

KİMLERE RANDEVU VERİRDİM?

Altı yıldız, kımleri beğendiklerini anlatıyor.

AYRICA :

BOB HOPE, beyaz perdenin çapkın komiği.

MYRNA LOY VE KOCASI: Sanatçının yeni kocası kim ve nasıl evlendi?

LEYLEĞİN ATTİĞİ YAVRU: Mükemmel bir film hikayesi.

HERŞEY VATAN İÇİN: Sinemagazinin edebî film romanı büyük bir muvaffakiyetle devam ediyor.

HOLLYWOOD MEKTUPLARI

YENİ MÜSABAKAMIZ.

Dedikodular, film haberleri, tablolar, Müzik Köşesi vesaire...

Başmuharriri, teknik ve yazı işleri sekreteri :

CEMİL CAHİT CEM

Baskı yeri — İstanbul Basımevi

YENİ BİR İSTİDAT! "Şeytan Kızı" filminde seyrettiğiniz ve hayran kaldığımız Diana Barrymore burada iki sahne arasında dinlenirken görülüyor. (Foto: Universal)

BEBEK KOLLEKSİYONCUSU: M. G. M. in yeni yıldızı Lucille Ball, evinde yüzlerce bebekten mürekkep, zengin bir koleksiyon topluyor. Çocukça bir merak değil mi?

HAKİKAT OLAN RÜYA! Küçük yıldız Virginia, Robert Taylor'la birlikte film çevirmeye çok istiyordu. Nihayet arzusuna kavuşacak. Filmin adı "The Youngest Profession"

İZİNLİLER

(Yukarıda solda: Tyrone Power, kısa bir izin gecesini karısı Annabella ile birlikte Trocadero'da geçiriyor. (Sağda: Gene Tierney'in kocası Oleg Casini de bir haftalık iznini karısının yanında geçirmeğe koştu. (Aşağıda solda:) Linda Darnell ve kocası Peverell Marley böyle bir izin sırasında evlenmişlerdi. (Sağda:) Ann Sheridan'ın bir türlü peşini bırakmıyan Bruce Cabot, hava kuvvetleri çavuşudur. Lâkin izin günlerini de yine Ann'la başbaşa geçirmekten geri kalmıyor...

Harbin Hollywood'a yaptığı tesirlerden çok bahsedildi. Erkek kıtlığı kadın kıtlığı eskilerden tekrar istifa, yeni angajmanlar, filmlerde tasarruf, ve daha bir çok taraflarından dokunulan bu mevzu hayli eskimış bulunuyor.. fakat harbin Hollywood'a getirdiği belli başlı yeniliklerden birinin ve belki başlıcasının, tektük de olsa sokaklarda asker kıyafetile raslanan meşhur yıldızlar olduğu muhakkaktır. Onlar, artık bu şehre, sadece izin günlerinde gelebiliyorlar. Aralarında, uzunca bir izinden istifa ederek bir yeni filmi kaşla göz arasında bitirenler de yok değil.. Meseîâ Clark Gable'in harbe ait dokümanter filmlere ses verdiği haber almıyor. Onun gibi Cesar Romero da «Footlight Serenade» filminin yarısında askere alınmışken, bu filmi bitirebilmek için müsaade olarak tekrar Hollywood'a döndü George Montgomery de «Coney Island» filminin sonlarına doğru askere alınmışken, bu filmi bitirebilmek için izin aldı. Fakat bu arada en garip izin vakası beyaz perdenin canlı ve yeni komiği Bob Hope'un başına geldi. Onu askere almışlardı. Sonradan askeri kamplarda temsiller vermesi için uzun bir izin verdiler. Fakat Amerikada askerlik yaşı 40 da biter. Halbuki Bob 39 yaşındaydı. Şimdi artık izni arasında askerlik yaşından da çıkmış bulunuyor.

Yukarıda: Amerikan sahil muhafaza kuvvetlerinde er, Victor Mature. Rita Hayworth'un yanından ayrılmaz olmuştur. İzinlerini de onunla beraber geçirirdi.

Yukarıda: Amerikan hava kuvvetlerinde teğmen Ronald Reagan, izinlerini daima karısıyla baş başa geçiriyor. Solda: izni biten Robert Taylor, karısı Barbara Stanwyck'ten ayrılarak, bahriye havacılığındaki teğmenlik vazifesinin başına koyuyor. Aşağıda, deniz eri Henry Fonda, izin günlerini «Immortal Sergeant» filminde beraber oynadığı güzel Maureen O'Hara ile baş başa geçiriyor.

Foto: Arşiv; Metro-Goldwyn-Mayer

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI...O

Yazan: T. SERDAROĞLU

Mazi, öyle bir rehin sandığıdır, ki onun müşterileri, oraya yatırdıkları eski hatıraları, hiç bir zaman geriye alamazlar.. fakat, bu hatıraları zaman zaman seyretmelerine, gözlerinin önüne getirmelerine müsaade edilmiştir. Bunlar içinde ne acıları, ne kadar tatlıları, ne elemli ve ne komikleri vardır..

Hollywood'lu bir gazetecinin, bugünün meşhur yıldızlarını dolaşarak, geçmişlerinde kendileri üzerinde büyük tesiri bırakmış olan vakanın ne olduğuna dair sorduğu bir suali, biz de çok enteresan bulduk. Bu suale verilen cevaplar arasında en yeni ve ilgi değer olanları aşağıya sıralıyoruz.

17 yaşında, güzel, tahsilli ve zeki bir genç kız 'a-savvur ediniz. Henüz film sahasına yeni yeni girmiştir ve bu sahadan çok şey beklemektedir. Bu sıralarda kendisinden dört yaş büyük bir delikanlıyla sevişiyor. Mes'utturlar ve evlenmek kararını vermişlerdir. Erkek, Julian, uzun boylu, esmer ve sportmen bir gençtir. Lâkin ne çare.. Bu uygun çiftin saadeti çok uzun sürmüyor. Birgün Jullan, Katalina'da iştirak ettiği bir motorbot yarışında kazaya uğrıyarak ölüyor.. genç kız senelerce bu hatırayı içinde saklıyor ve kimseyi sevemiyor.. Ancak yıllar, uzun yıllar geçtikten sonra nihayet Frank Ross'la evleniyor... Bu kız, bugünün meşhur Jean Arthur'üdür.

Clark Gable, acısını unutamadığı bir hatıra olarak şunu anlatıyor: Bundan senelerce evvel henüz sinemaya yeni başladığı ve ancak basit figüran rolleri alabildiği bir sırada bir gün, bir genç kıza âşık olmuştu. Kız, ona Hollywood'un çok kibar bir restoranında randevu vermişti. Clark'ın oraya gidebilecek elbisesi yoktu. Bin güçlükle biriktirebildiği birkaç dolarla kendine kullanılmış bir beyaz smoking aldı. Smokinini bin bir ihtimamla temizledi ve ütiledi, randevu gecesine hazırladı. Fakat o gün stüdyoya gittiği zaman rejisör, figüranlara,

İçlerinde kimlerin smokini varsa o gün ancak onlara rol verebileceğini, elinde bunu icap ettiren bir senaryo bulunduğunu söyledi. Clark, rejisörün gözüne girmek ve helki de kendini gösterebileceği bu rolü kaçırmamak için: «Benim smoknim var!» dedi. Fakat smokninin giyip stüdyoya geldiği zaman, rejisör beyaz rengi beğenmedi: «Bu smoknini hemen mavilye boyat!» emrini verdi. Zavallı Clark kalbinin sesle, istikballnin ses arasında kalmış, bocalıyordu. Çaresiz smokinini mavilye boyattı. O akşam, acaip mavi renkte smoknile randevusuna gittiği zaman, sevgilisinin ve bütün lokantadaki insanların kahkahaları karşısında duyduğu acıyı, bütün ömründe unutamayacağını söylüyor...

Anne Shirley'in acı macerasını bilirsiniz? O, bir zamanlar Hollywood'un küçük bir evinde annesle birlikte mütevazı bir ömür süren ve aldığı ufaktefek rolleri, hakkile başararak yükselmeğe uğraşan bir genç kızdı. Bir gün, talih onun karşısına John Payne'i çıkarıverdi. Zavallı Anne, bu delikanlıyı çok beğendi. O sıralarda RKO stüdyolarında çevirdiği «Anne of Green Gables» filmile birdenbire parlamaya da başlıyordu. Saadetin de muvaffakiyetle birlikte geldiğine inandı ve John'la evlendi. Fakat muvaffakiyet devam ettiyse de saadet bu kadar temelli olmadı. Bugün Anne, küçük kızı kucağında tekrar annesinin evine dönmüş ve John Payne'den ayrılmış bulunuyor... Hayatının en acı macerasının bu olduğunu söylemekte ve kızına baktıkça gözleri yaşarmaktadır.

Barbara Stanwyck, hayatının en acı hatirasını, Hollywood sosteyesinin kendisine boykot yaptığı zamanlarda arıyor... Barbara henüz yeni yeni meşhur olmaya başladığı sırada kendisini bir gece prodüktörlerden birinin evinde verilen bir süvareye davet etmişlerdi. Oraya Victor McLaglen ile birlikte gitti. Lâkin erkekler poker masasına oturunca zavallı Barbara, yaşlı kadınlar (Arkası 25 inci sahifede)

Karşı sahifede yukarıda: Jean Arthur çok genç yaşında sevdiğinin cürmünü görmek felâketini yaşamıştı. Bu acıyı senelerce unutamadı. Aşağıda: Clark Gable mavilye boyanmaya mecbur kaldığı smokini ve bu yüzden gülünç bir mevkle düştüğü bir aşk macerasını, ömrü oldukça unutamayacağını söylüyor.

Bu sahifede yukarıda: Barbara Stanwyck, dedikodu yapmasını beceremediği için Hollywood sosyetesini tarafından kendisine boykot ilân edilmiş, tam dört sene hiç biyere davet edilmemişti. Aşağıda: Anne Shirley de genç yaşında dul kalarak, ilk aşk tecrübesinin acı bir surette neticelenmesile kedere boğulmuş bir bedbahttır. Foto: Columbia; M.G.M.; Paramount; RKO.

HOLLYWOOD MEKTUPLARI

sinematek.tv

Yukarıda solda: Lana Turner, kocası Steve Crane ve yeni doğan kızları Cheryl. Yukarıda Eleanor Powell ile Glenn Ford nihayet evlendiler. Sağda: Bir sende altı film çevirmek suretile müt-hiş bir rekor tesis eden dil-ber Maria Montez.

Hollywood, Sonkânun 1944:

Columbia'nın genç artistlerinden Glenn Ford, M.G.M. 'in meşhur dansözü Eleanor Powell nihayet evlendiler. İki seneden-Amerikan gazetelerinin «Evleniyorlar mı?»: «Hayır evlenmiyecekler!» adını taşıyan sayısız dedikoduları, nihayet rahip karşısında sona ermiş bulunuyor.

Bu evlenme hikâyesinin enteresan birer tarafı var. Glenn Ford 1941 yılında ve henüz «Flight Lieutenant» filmini çevirdiği sıralarda Pat O'Brien de aynı filmde çalışı-yordu. Bu esnada Eleanor Powell sık sık Pat O'Brien'i dtüdyoda ziyarete geliyordu. Bir gün Pat, arkadaşına sordu:

— Bana bak Glenn, Eleanor Powell ile tanışmak ister misin?

Glenn:

— Yok! dedi. Doğrusunu istersin hiç hoşuma gitmiyen birisi varsa odur...

Halbuki iki hafta sonra Pat'ın verdiği bir davette Eleanor'la tanışan Glenn, hemen o gece, dansöze delicesine âşık oluverdi. Hem bu aşk kısa zamanda karşılığını da

gördü. Çünkü birkaç hafta sonra Eleanor, sevgilisine içinde şu cümle yazılı bir saat hediye etti:

GLENN FROM ELLIE, MIZPAH

Bu cümle şu mânaya geliyordu: «Elliden Glenn'e, Tanrı bizl birbirimizden ayırmasın!»

Nitekim az sonra da ayrılmamak üzere birleştiler..

Fakat bu mektubuma katacağım bir haber daha var: Dilber yıldız Lana Turner' in üçüncü kocası Steve Crane'den bir kız çocuğu dünyaya geldi. Küçüğe Cheryl Cristina adını koydular. Genç çift şimdiki halde Hollywood'un en mes'ut ailelerinden sayılıyorlar.

Gelelim en son film haberlerine:

RKO: (Around the World) harp filmi. Oynayanlar:

Kay Kyser, Joan Davis, Mitha Auer ve 1941 Amerika güzellik kraliçesi Rosemary Laplanche. Halen çevriliyor.

(Tender Comrade) dram. Oynayanlar:

Ginger Rogers, Robert Ryan. Halen çevriliyor.

(Fallen Sparrow) casusluk filmi. Oynayanlar: John Garfield, Martha C'Driscoll, Patricia Morrison, Maureen O'Hara.

M.G.M. : (The Picture of Dorian Grey) Herbert Marshall.

(Kismet) renkli. Marlene Dietrich, Ronald Colman, Carmen D'Antonio.

(Gaslight) 1870'de Londra. Charles Boyer, Ingrid Bergman.

(Rationing) komedi. Wallace Beery ve kızı Carol Ann Beery, Marjorie Main.

20th Century Fox: (Claudia) Robert Young, Dorothy McGuire.

(The Moon and Six Pence) George Sanders

(Something for the boys) Betty Grable

(He hired the boss) Stuart Erwin, Evelyn Venable

Paramount: (Standing Room Only) Paulette Goddard, Fred MacMurray.

Columbia: (City without Men) Linda Darnell, Edgar Buchanan.

Universal: (When Ladies fly) Loretta Young, Phillip Terry

Yukarıda: Amerikada müthiş rağbet gören «This is the Army» filminden kalabalık bir sahne. Bu filmde meşhur zenci boksör Joe Louis de oynuyor. Aşağıdaki resimde onu ve Ronald Reagan'ı görüyorsunuz. Yine aşağıdaki küçük resimde soldan itibaren: Donald O'Connor, Susanna Foster, Lillian Gish ve Richard Dix görülmüyorlar.

HOLLYWOOD'DA KADIN HÂKİMİYETİ

MAHMUT E. OZAN

Görünüşe göre sona ermiş bulunuyor. Halbuki daha bundan bir yıl evveline kadar, bütün konturlara, bağlantılara, hususî maddelelere rağmen, rejisörleri ve prodüktörleri çileden çıkarmak hususunda kadın sanatçılar kadar ileri varanlar, hemen hiç yoktu denebilir. Hattâ, bu yüzden değil midir, ki birçokları hem kendi kendilerine hem de Amerikan efkârı umumiyesine sorup duruyorlardı: Bu kadın hâkimiyetinden ne zaman kurtulacağız?

Ve sanılıyordu, ki kadın hâkimiyetinden kurtulmanın biricik çaresi, mütemadiyen ve boyuna yeni kadın elemanlar angaje ederek, kadınlar arasındaki rekabeti arttırmak, böylece halkın çok tuttuğu yıldız sistemini birçok yeni şöhretlere dağıtarak, Hollywood'un belli başlı güzellerini disiplin altına almaktır. Nitekim bu uğurda bir hayli yeni güzel de angaje edildi. Büyük ümitlerle stüdyolar tarafından bağlanan genç kızlar arasında Marjorie Woodworth, Carole Landis, Gene Tierney, Veronca Lake, Janet Blair sayılabilir... Bunların hepsi eski ve şımarık kodamanların gözlerini korkutmak için ortaya çıkarılmışlardı. Doğrusu, hemen hepsi de büyük muvaffakiyetler gösterdiler, halk tarafından çok tutuldular ve gittikçe şöhretlerinin artacağından da şüphe edilemez.

Lâkin prodüktörler ve rejisörler için maksat yine hâsül olma-
mıştı. Çünkü bu yeni şöhretler, eski yıldızların büyük bir kıskançlıkla muhafaza ettikleri şımarık otoriteyi atamıyorlardı ve meselâ durup dururken bir Katherine Hepburn, kendisine verilen rolü beğenmiyor, partönerini istemediğini söylüyor ve küçümsüyor yalnız filmde oynamak üzere devamlı bir konturata bir türlü razı edilemiyor... Tam stüdyo, kendisinden istifadeyi umduğu sırada Broadway tiyatrolarına geçiveriyor, hâsılı stüdyo idaresini korkutmak için ne lâzımsa ihmal etmiyordu. Ann Sheridan bile, o kadar eski şıma-

rıklardan olmadığı halde huy-suzluğu gittikçe artırmış ve hemen her filminde, erkek artiste itiraz etmeğe başlamıştı. Hele Marlene Dietrich'in genç jönpromiyerle oynamak hususundaki inadı, hemen bütün dün-

yaca bilisen bir huy haline gelmişti. İşin garibi, eski kodamanları ürkütme için angaje edilen yenilerin de kısa zamanda ahlâklarının bozulması ve şımarıklıkları olmuştu. Veronica Lake, büyük kadın artistlerle beraber film çevirmek istemediğini stüdyosuna katıyetle söylemiş ve erkek arkadaş olarak da Joel McCrea'dan başkasile oynamak için ısrar etmişti.

Claudette Colbert, bu sahada eskidenberi bir baş belasıydı. Adet edinmişti. Kendisine teklif edilen her filmin evvelâ mevzuuna, bir kere itiraz ederdi. Sonra sıra erkek artiste gelirdi. Rejisörü beğenmezdi. Hattâ, çok kere filmin alınış şekline bile karıştığı olurdu. Onu memnun etmek için, senaryolar yeniden kaleme alınır, rejisör değiştirilir, stüdyo elindeki elemanlara harıl harıl para verirken Colbert'in gönlü olsun diye, başka stüdyolardan erkek artist kiralamaıya mecbur kalırdı..

Dedikodusu epeyi süren bir hâdiseyi halbette hatırlıyacaksınız! Fred Astaire ile Ginger Rogers neden birlikte film çevirmiyorlar?

Bu meselenin iç yüzü hakkında söylenmedik şey kalmamıştı. Fakat aslına tahmin eden de pek azdır. Halkın çok tuttuğu bu çiftin bozulmasının tek sebebi Ginger Rogers'di. O, kendisinde büyük bir dram sanatkârı kabiliyeti seziyor ve dans filmleri çevirmekle vaktini boşuna geçirdiğini iddia ediyordu. Ayrıca, halkın artık bu çeşit dans filmlerinden bezdiğini de hiç bir salâhiyete dayanmadan bağırdığı duyulmuştu. Nitekim inadını söktürdü ve uzun zaman Fred'le film çevirmedi. Fakat bütün bu esassız otoritelerin ve şımarıklıkların yalnız stüdyolara değil bizzat artistlere de zararı dokunacaktı. Nitekim,

Karşki sahifede her şeye itiraz eden şımarık Claudette Colbert ve ukalâlıktan çabuk vazgeçen Hedy Lamarr. Bu sahifede yine meşhur şımarıklardan Marlene Dietrich ile Ginger Rogers. Foto: Paramount; M.G.M.; Universal

dokundu da..

Ginger Rogers'in dansız filmleri, danslıları kadar rağbet görmedi. Artist, dram tecrübesinin muvaffakiyetsizliğini gözile görünce, boynunu büktü, ağzını kapattı ve tekrar kome-

diye dönmekten başka çare bulamadı.

Hattâ bazı sivri dillilerin iddia ettiğine göre, artık otuzunu çoktan aşmış olan Ginger, kocasızlıktan bunalıp, histeri tezahürleri göstermiş ve Jean Gabin, George Montgomery gibi artistlerle gezip tozmuş, lâkin nihayet, kendinden on yaş küçük Jack Brigg'le evlenince, sükûnet bulmuştu.

Hollywood'da onu bunu beğenmeyenlerden biri de meşhur Hedy Lamarr'dı. Halbuki sonradan onun da ne o kadar namh, ne de o derece güzel sayılacak bir erkek olmayan John Loder'le evlendiğini gördük..

Madalyonun ters tarafı nedir?

Bu ters taraf, harp getirdi. Artık, yukarıda da söylediğimiz gibi öyle görünüyor, ki Hollywood'da kadın hâkimiyeti, tamamen maziye karışmak üzeredir. Katherine Hepburn, onu bunu beğenmez, yalnız Syencer Tracy ile film çevirmekte ısrar ederdi.

Halbuki şimdi kuzu gibi stüdyonun istediği erkeklere boyun eğiyor.

Claudette Colbert, her erkeği beğenmez ve tanınmış jönpromiyeleri tercih ederken şimdi artık ağzını tamamen değiştirmiş bulunuyor ve diyor ki: «Yaşlı erkeklerle film çevireceğime tanınmamış gençleri tercih ederim!» ve son «So Prudly we Hail» filminde George Reeves adlı tanınmamış bir delikanlile oynuyor.

Marlene Dietrich, gençleri isterdi. Ona da «Kismet» filminde elli beşlik Ronald Colman'ı arkadaş olarak verdiler.

(Arkası 26 ıncı sahifede)

Bitmiyen Balayı

Onların hayatına bu adı takmışlar: «Bitmiyen balayı!» diyorlar. Bitmiyen balayı!

Hangi genç kız ve hangi delikanlı, hayatlarının en büyük dönüm noktası olan evliliklerine bu adın takılmasını istemez. Bitmiyen balayı, maddelerdeki saadetin adı değil midir? Fakat hakiki hayatta da böyle sürekli ve tatlı aşklar bulunduğunu unutmamak lâzım. Nadir de olsa, var. İşte size bir misal:

Ronald Reagan ve Jane Wayman.

O, onu bir mektepte tanıdı, sevdi. Bildiğimiz okullar gibi bir mektep değil, bir hayat mektebinde tanıştılar ve seviştiler. Hem de tuhaf bir tesadüf eseri olarak bu mektebin aynı sınıfında. Warners stüdyolarında yetişip yükseldiler. Halbuki Jane, bu stüdyolarda çalışmadan önce, bundan beş yıl kadar evli 20th Century Fox şirketinin muhtelif filmlerinde roller almış ve kendini gösteremişti. Sonradan Warners stüdyolarına geçti ve kısa bir zamanda birdenbire parlamıştı. Jane'in istidadı belirince, eski stüdyosu onu tekrar angaje etti ve Betty Grable ve John Bayne ile bir anda oynatmaya başladı.

Ronald'a gelince; artistliğe hem niyetli yoktu, hem de almıştı. adamakıllı bir sporcuydu. Amerikanın orta halli bir şehrinin en meşhur Basketbol oyuncusu olarak tanı-

BU, BİR FİLM ADI DEĞİL. HAKİKİ BİR AŞK HİKÂYESİNİN ADIDIR. BİTBEYEN BALAYI! NE GIPTA EDİLECEK BİR SAADET HAVASI. DEĞİL Mİ?

yor, fakat aynı zamanda radyolarda spor spikerliği yaparak hayatını kazanıyordu. Spikerlik esnasında maçların bütün heyecanını seyircilere olduğu kadar dinleyicilere de aşılabildiği için, çok sevilen bir spiker olmuştu. Hele basketbolde, oynadığı takımın mağlûp olduğu görülmemişti. Fakat talihi bu ya! Günlerden bir gün Ronald, takımıyla birlikte birkaç maç yapmak üzere Hollywood'a geldi. Oradaki maçlarda galip gelen takımı, avdet ederken Ronald, arkadaşlarına artık orada yerleşeceği cevabını verdi ve yapılan bütün ricalar ve ısrarları dinlemiyerek Hollywood'da kaldı. Birdenbire artistliğe heveslenmişti ve bu yeni meslekte de muvaffak olacağını umuyordu. Fakat Hollywood, hayat mücadelesinin en sert olduğu yerlerden biridir. Nitekim, bir zamanların meşhur basketbolcusu ve spikeri, tam beş ay şehirde iş bulamadı, lakin ümidi kırılmadan yaşadı.

Nhayet bir gün, evvelce baş vurmuş olduğu Warner stüdyolarından kendisini çağırdılar. Bir figüran rolü verdiler. Bu rolü, başka roller takip etti. Artık hemen her gün stüdyoda işi vardı. Basit roller oynuyordu amma, hiç

Yukarıda solda Ronald Reagan, sağda karısı Jane ve kızı Maureen ile birlikte, asker kıyafetle.. (Foto: Warner).

olmazsa işsiz değildi.. Nihayet rejisörler, Ronald'ın fena bir artist olmayacağını söylemeğe başladılar. Rejisörler, böyle söyleyince, insana pilyango çarptı demektir. Çünkü verdikleri rollerde gittikçe ehemmiyet peyda ediyor, Ronald'ın yıldızı yavaş yavaş parmalaya başlıyordu. Uzun zaman Lane kardeşlerin çevirdiği serilerde baş erkek rolleri alan Ronald, bir gün «Brother Rat» ve «Kings Row» filmlerini çevirince, birdenbire meşhur erkek yıldızlar arasına çıkıverdi. Hele Errol Flynn ile birlikte çevirdiği «Santa Fe Trail» ve «They died with their boots on» filmleri artık Ronald Reagan'ın yıldızlığını tamamladı. Bilhassa son çevirdiği «Desperate Journey» filmi, büyük bir rekor kırmış bulunuyor. Çünkü bu film, yalnız New-York'un «Roxie» sinemasında fasiasız bir surette beş ay gösterildi.

Görülüyor ki ne Jane, ne de Ronald, serveti ve saadeti kolayca elde etmiş kimseler değillerdir. İkisi de henüz büyük yıldızlar sırasına girmek için çok çalışmak lâzım geldiğini biliyorlar. Fakat mesut olmanın sırrına ermiş ve hakiki bir saadet yuvası kurmuş bulunuyorlar. Bu yuvanın sevimli çiçeği, hiç şüphesiz, üç yaşındaki kızları Maureen Reagan'dır.

Maamafih şimdi Ronald, Hollywood'da değil. O da birçok erkekler gibi vatan vazifesine koştu. Askere giderken, Beverly Hills'deki küçük köşkerlerini de boşalttılar ve Jane ile kızı Maureen; Ronald'ın annesinin yanına taşındılar. Jane, kocası askerden dönünceye kadar orada kalacak...

Jane Wyman'ın boyu 1,62 dir. Kendisi şimdi 26 yaşındadır. Bugünlerde biraz şişmanladığını ve 54 kilo geldiğini haber veriyor. Saçları sarı, gözleri elâdır.

Kocası Ronald Reagan'e gelince, Amerikanın Illinois hükümetinin Tampico şehrinde bundan 29 yıl evvel doğmuştur. 1.83 boyludur. Koyu kumral saçlı, gri renkli gözlüdür. Önceleri pek o kadar uyaşamıyacak sanılan bu ailenin daimi bir bal ayı hayatı sürmesi, sonradan hayreti mucip olmuştur. Çünkü karıkocanın her ikisi de uysal ve kendileriyle geçinilmesi kolay kimselerdir. Maamafih Jane, çocuğu doğduktan sonra kocasının evine daha ziyade bağlandığını da laf arasında söylemekten geri kalmaz. Kocası, Jane ile şakalaştığı zaman onu «Düğme burunlu» diye çağırır. Hollywood'da doğan genç kızların çoğunun basık burunlu olduğu meşhurdur. Jane da bu hususiyetin oranın havasından veya suyundan ileri geldiğini gülererek söyler.

İşte bitmiyen balayını yaşamakta olan bahtiyar çiftin hikâyesi...

Yukarıda Jane'ın güzel bir yüzü. Aşağıda bitmiyen balayından hakiki bir hayat sabnesi.. d.. r.. sı, bütün evlilerin başına! (Foto: 20th Century Fox).

BOB HOPE

Önce size bir soru sormak istiyoruz: Bob Hope'u kaç yaşında tahmin ediyorsunuz?

Gördüğünüz filmlerini, fotoğraflarını şöyle bir gözünüzün önünden geçirin bakalım! Herhalde yaşlı bir adam değil.. Efendim? Şöyle, 27 lik, bilemediniz 29 luk, olmadı 32 lik var.. değil mi? Biz de böyle düşünmüştük.. Amma hep birlikte yaya kaldığımızı itiraf edelim. Çünkü Bob Hope, bugün tam 43 yaşındadır. Hayır, yanlış değil, 34 ters olmadı. Tam 43 yaşında..

Onu takdim etmek için bir tek söz kâfi: Hollywood'un en çapkın ve belâli adamı..

Anlatıklarına göre Hollywood'da onunla tanışıp da vurulmayan genç kız yokmuş.. metodu da şu: Karşısındakini kahkahadan kırıp geçirdikten sonra hafiften hafife çapkınlığa başlamak..

Diyorlar ki kâfirin her söylediği lâf, bir nükte imiş.. çenebazlığı ve şakacılığı yüzünden iyi geçinmediği kimse yokmuş.. fakat bir kişi müstesna: Kim acaba?

Kim olacak, en yakın arkadaşı Bing Crosby.. onunla, her dakika hırslanmış.. rivayete göre o nasıl, Bing'in kazancını kıskanıyorsa, Bing de onun neşesini, zekâsını ve kadınlar yanındaki muvaffakiyetlerini kıskanıyormuş.

Bob'un asıl adı Lester Townes Hope'dur. Artistliğe, kendisinde doğuştanberi mevcut olan fevkalâde şaklabanlık, zekâ ve sempati yüzünden başlamıştır. Sinemaya oldukça geç intisap etmiştir amma ondan önce sahnede ve rabarelerde şansını bol bol denememiş değildir.

Bob Hope'un iyi dayak yiyemediği için (bu da yanlış olmadı: atamadığı değil, yiyemediği..) artist olduğunu pek az kişi bilir. Mübareğin de merak sarmadığı şey yoktur ya.. önce step dansına heveslendi. Ondaki ağzının payını alınca, boksörlüğe merak sardı ve Johnny Risko'nun boksör trüptüne girdi. Lâkin bir akşam oyun esnasında hocasından öyle bir yumruk yedi ki aklı başına geldiği zaman, artık bokstan nefret ediyordu.. sonra tiyatroya girdi ve nihayet istidadi yüzünden yükselerek, sinemaya kadar ilerledi.

Şimdi harıl harıl film çeviriyor. Son filmi, Dorothy Lamour'la birlikte oynadığı "They Got me Covered" dir.

Yukarıda Bob Hope ile Dorothy Lamour, son filmlerinde bir arada. Aşağıda Bob yine aynı filmde üçüncü ayağının ayak kabısını bağlıyor. (Foto: Paramount).

MYRNA LOY VE KOCASI

MYRNA LOY GENÇ YAŞINDA EVLİ
LENDİĞİ ARTHUR HORNBLOW JR'
LA MESUT OLAMAMISTI. FAKAT A-
İLE HAYATININ İÇ YÜZÜNÜ KİM-
SEYE GÖSTERMEMEĞE MUVAF-
FAK OLMUŞTU.

A niştiler, seviştiler, evlendiler... Bu, birçok aşk hi-
kâyesinin kısaca hulâsasıdır. Fakat, tarihte Sezar'ın,
Afrika seferinden sonra söylediği mehur ve veciz «Veni,
vidi, vici» (Geldim, gördüm, yendim) sözü gibi, bu üç
kelimenin de arkasında ne uzun maceralar gizlidir!

Burada anlatacağımız da bir «Tanıştılar, seviştiler, ev-
lendiler» hikâyesidir. Fakat evlenenlerin Myrna Loy ile
John Hertz jr. olduğunu söylersek muhakkak ki onların
nasıl tanışıp nasıl seviştiklerini merak edersiniz.

Onların nasıl tanışıp seviştiklerini yalnız siz değil, bü-
tün Amerika merak etti ve evlendikleri haber verildiği
zaman herkes şaşı: Hollywood'da iki kişi işi evlenmeye
kadar vardırarak şekilde sevişsin de kimsenin haberi ol-
masın: Bu kabil mi idi!

Myrna Loy'un ahabları:

— Onun karda yürüyüp izini belli etmeyen takımın-
dan olduğunu hiç bilmezdik, dediler.

Joan Hertz'in arkadaşları:

— Hele şu John'a bak! diye küplere bindiler. Evler!

meye hiç niyetim yok, diye bize numare yaparmış demek!

Hakikaten John Hertz gibi, otuz beşini bulmuş, ka-
zancı ve içtimai vaziyeti iyi bir adamın, bu yaşa geldikten
sonra artık evlenmesinin zor olduğunu düşünenler çoktu.
Amerikanın «Yıldız avcıları» diye meşhur impresario'la-
rundan olan John Hertz Jr. Hollywood'da olduğu kadar
New-York'ta da meşhurdur. New-York sahnelerinde
keşfedip Hollywood semalarına taşıdığı yıldızlar pek çok-
tur. Fakat, şimdiye kadar avuç avuç topladığı yıldızlardan
birini seçip kendi göğsüne takmamış olması onun, haya-
tının sonuna kadar bekâr kalacağına delil sayılmazdı ya.

Şimdi gelelim nasıl tanışıp nasıl seviştiklerine:

Myrna ile John ilk defa olarak Hollywood'da tanış-
tılar. Myrna o zaman Mr. Arthur Hornblow Jr. ile evli idi ve
tek eğlencesi, evinde toplantılar tertip edip ahablarını
çağarmaktı. Bu toplantılardan birine, arkadaşlarından biri,
John Hertz'i de getirmişti. John, Myrna'nın bilhassa ev
kadınlığına hayran kalmış, onunla konuştuktan sonra fi-
kirlerine ve zevklerine de hayran olmaktan kendini ala-
mamıştı. Senelerdenberi aradığı ve artık bütün ümidini

keserek aramaktan vazgeçtiği ideal
kadın karşısında idi. Fakat... Acaba bu
aşk ümitsiz bir şey değil mi idi?

John'a ümit veren Myrna oldu.
Genç yaşında evlendiği Arthur'la mes'
ut olamamış, bunu çoktan anladığı hal-
de dişini sıkmış, ıztırabını göğsüne
gömmüştü. Şimdi o da karşısında ken-
disini anlayacak ve bütün kalbi ile se-
vecek erkeği görüyordu. Fakat, evli
bir kadın için, başka birini sevmek
kocasına karşı günah sayılmaz mı idi?

Onu bu müşkül vaziyetten kocası
kurtardı. Neticede boşandılar. O sırada
Myrna Loy Newyork'ta Hertz'le tek-
rar buluştu ve kendisiyle evlenmeyi
teklif etti .

Yukarıda Myrna Loy'un güzel
fotolarından biri. Solda Myrna,
yeni kocası film ajanlarından
John Hertz Jr'la bir arada ve
hemen nikâh merasiminden
sonra. Foto: M. G. M.

EVELYN ANKERS

Kurt adam ve Frankenstein'in hayaleti filmlerini hatırlarsınız bu filmlerde, sarışın, uzun boylu ve sevinli bir genç kızın ikinci derecede rollerde, nazarı dik-kate çekecek kadar muvaffak olduğunu göreceksiniz. Bu: Evelyn Ankers'tir.

Miss Ankers'e, beyaz perdenin en ateşli genç kızı di-yoylar. Nasıl demesinler? İhtilâller diyarı Şili'nin göbe-ğinde doğan bir genç kızda, o memleketin bomba gibi patlıyan tabiatı olmasın da ne olsun?

Vâkıa Evelyn Ankers, doğduğu şehir olan Valpa-raiso'yu terkedeli seneler oluyor. Fa-kat İspanyolcası hâlâ kuvvetlidir. Hema o kadar kuvvetlidir, ki geçenlerde Bu-enos Ayres'te bir film çevirmek üzere kendisini Universal'den kira ile olan bir Arjantin film kumpanyası, onun güzel İspanyolcasında hiç bir usulzar bulamamıştı.

Evelyn, Lâtin Amerikayı çok sev-mektedir. Bundan sekiz sene önce in-giltereye gitmek için Siliden ayrılır-

ken, bir hayli üzülmüştü. Şimdi yeniden, eski vatanına Armour; Over the Moon. yakın bir yerde, Hollywood'da bulunduğunu sevinmektedir.

Babası maden mühendisi olan Evelyn, aslen İngilizdir ve hâlâ İngiliz tâbiyetinde bulunuyor. On sekiz yaşına kadar Şilide kalmıştı. Babası, hükümetin birçok madenlerini işletiyor ve memleketin imarına çalışıyordu. Evelyn, bir aralık, Valparaiso radyosunda spikerlik bile yapmıştı. 1937 de babası ve annesile beraber İngiltereye döndü. Orada Latymer ve Golophyn mekteplerinde okudu ve Tacchome tiyatro ve musiki mektebinde tahsilini tamamladı. Sahnede oynayabilmek için ayrıca, hususî dersler de görmüştü Sinemaya karşı bir yakınlık duymaya başlamıştı. Bu işi, kendisine meslek seçmeğe karar verdi ve günlerce Londrada Denham stüdyolarının kapılarını aşındırdı. Alexander Korda'yı görmek ve onunla konuşmak istiyordu. Öyle umuyordu, ki onu bir görebilseydi, her şeyi hallolacaktı. Lâkin talihi bir türlü gülümüyor, ne zaman stüdyoya gitse, ya Korda'yı orada buluyor, yahut da onunla görüşmek kabil olmayordu. Nihayet bıkkınlık getirdi, eve döndü ve: «Ne yapayım?» dedi. «Herkes sinema artisti olmaz ya, ben de üyatroya girerim!» Bu niyetle Royal Theater'e yazdığı günün gecesi, Savoy otelinin salonunda bir arkadaşla yemek yerken, ayn salonda yemekte bulunan Alexander Korda'nın dikkat nazarına çarptı. Rejisor, bu genç kıza çok beğenmişti. Masasına yanaştı: «Sinema artisti olmaya niyetiniz varmı?» dedi.

Böylece Korda'nın çevirdiği beş büyük filmde oynadı. Ve rejisörün idaresinde United Artists şirketinin İngiltere şubesi hesabına şu filmleri çevirdi: Five over England; Land without Music; Rembrandt; Kulight without

Bu filmlerden son üçü memletemizde, sırası ile (Rembrandtın aşkları); (silâhsız şövalye) ve (Çeyiz avcıları) adları altında gösterilmiştir.

Bu hesapca Evelyn Ankers, türk seyircisi için, hiç de pek o kadar yabancı bir artist değildir. Fakat bütün bu filmlerde aldığı roller, ikinci derecede olduğu için, kendisini hatırlamayanlar da bulunabilir.

1940 senesinde İngiltereden Amerika'ya çağırılan Evelyn, orada Universal stüdyolarile bir kontrat imzalıyarak bu stüdyolar hesabına arka arkaya film çevirmeye başlamıştı. Üç sene içinde çevirdiği film sayısı on dörtü buldu.

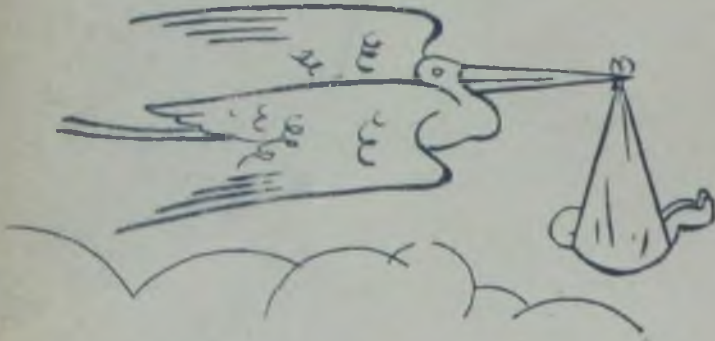
Son filmi, türk artisti Turhan Bey'le birlikte oynadığı «The mad Ghoul -- Deli Canavar» dır. Bu film hakkında edindiğimiz malûmata göre, şimdiye kadar çevrilmiş korkunç filmlerin hepsini gölgede bırakacak derecede iyi hazırlanmıştır. Mevzuunun başından sona kadar karanlık ve kasvetli mezarlıklarda geçirdiği de ilâve edilmiştir. Bu filmin bir hususiyeti de türk artisti Turhan Bey'in ilk defa baş rolü aldığı film olmasıdır.

Evelyn Ankers 1918 yılı 17 Ağustosunda doğduğuna göre, 23 yaşındadır. Saçları sarı, gözleri mavidir. Boyu 1.66 dir ve 56 kilo gelmektedir.

Evelyn Ankers'e korkunç filmler kraliçesi diyorlar. Bu güler yüzlü kızcağızda korkunçluktan eser varmı hiç? Foto: Universal.

Leyleğin Attığı Yavru

OYNIYANLAR

Bobondle Bumstead Penny Singleton
Dagwood Bumstead Arthur Lake
Baby Dumpling Larry Simms

Mevzuu, kısmen Chic Young'un bir skeçinden alınarak rejisör Frank Strayer'in idaresinde filme çekilmiştir.

Gazeteci çocuk Mr. Bumstead'in gazetesini getirdiği zaman küçük Dumpling'i bahçede ağ örerken buldu.

«Ne yapıyorsun?» diye sordu.

«Ağ örüyorum.»

«Ağı ne yapacaksın?»

«Leyleği tutacağım.»

«Hangi leyleği?»

«Yakında bir leylek bana kardeş getirecek. Eğer getirdiği çocuk kız değilse hemen yakalayıp tekrar gagasına vereceğim, gerisin geriye yollayacağım: Bizim evde çok erkek var, yeter artık. Biraz da kız olsun: Bulaşık yıkamaktan bıktım.»

Aynı dakikada Dithers'in inşaat şirketindeki masasının başında Dagwood Bumstead «İkinci defa baba olacıklara öğütler» isimli kitabın sayfalarını merakla çevirmekte idi.

O sırada telefon çaldı. Dagwood koştu:

«Efendim? Buyurun? Kendisi neye telefon etmedi? Yavrularla mı meşgul? Ne dediniz? Yavru mu dediniz, yavrular mı? Yavrular ha? Kaç tane?.. Anlamadım? Beş tane mi?»

Dagwood bayılacak gibi oldu ve telefonu kapadı:

«Karım beşiz doğurmuş!» diye bağırarak şapkasını başına geçirdiği gibi odadan dışarı fırladı.

Eve gittiği zaman karısını bahçede buldu:

1 : Dagwood, dairede «İkinci defa baba olacıklara öğütler» adlı kitabı elinden düşürmüyordu.
2 : Hastahaneye gittikleri zaman, baba oğul, Blondie'yi heyecan içinde beklediler.

«Ne yapıyorsun orada, Blondie?» diye haykırdı. «Çıldırдың mı sen? Lohusa kadın ilk gününde bahçeye iner mi? Yatmam lazım şimdi senin!»

Blondie bir kahkaha attı:

«Yahu lohusa ben değilim?»

«Sen değil misin? Beşizleri sen doğurmadın mı?»

«Yo!»

«Kim doğurdu?»

Blondie bir kahkaha daha attı:

«Bizim köpek doğurdu ayol!» dedi. «Sen ne sandın? Ben mi doğurdum sandın?»

«Öyle ya! Telefonda yavrular denildiğini duydum. Nebileyim ben! Yavrular deyince köpek yavrusu hiç aklıma gelmedi, bizim yavrularımız sandım!»

Ertesi gün Dagwood yazıhaneye geldiği zaman arkadaşları beşizlerin hikâyesini öğrendiler ve koro halinde kahkahayı bastılar. Fakat Mr. Dithers somurtmuştu:

«Dagwood?» diye seslendi. «Çocuğun yahut çocukların doğuncaya kadar seninle beraber bizim dokuz doğuracak halimiz yok! Burada çalışanların hepsi aylardan beri, çocuk dadısı gibi, çocuk bakımı dersi almaktan bıktılar.»

Ses kesildi. Fakat Mr.Dithers bununla iktifa etmedi:

Ertesi gün Dagwood'u Chicago'daki mimari konferansına rahatlıkla gönderiyordu.

Dagwood Bumstead orada George Wickley isiminde bir tiyatro muharriri ile tanıştı ve bu adam ona, konferansta söyleyeceği nutku yazmak cömertliğinde bulundu. Dagwood konferadan, etrafında gürültü kopmuş bir kahraman olarak dönüyordu.

Eve geldiği zaman bahçede Dumpling'in hazırladığı ağı bir kenara atılmış buldu: Oğlu, bu ağı leyleğe karşı kullanmak ihtiyacını görmemişti. Çünkü leylek, Dumpling'in istediği gibi, kendisine bir kızkardeş getirmişti.

Fakat küçük Dumpling kendisine bir kardeş gelmesini istediğine, isteyeceğine bin kere pişman olmuştu. O gün babasile beraber hastahaneye gidip annesini alarak gelirken otomobilde bir köşeye oturmuş, somurtup duruyordu. Babasile annesi, kundaktaki çocuktan başka bir şey görmüyorlardı.

Dumpling yan gözle kardeşine şöyle bir baktı ve başını sallayarak, kendi kendine konuşur gibi:

«Ben görünmez çocuk olmaya başladım.» dedi.

Zavallı Dumpling, leylekten kendisine o kadar kardeş beklemişti, şimdi kardeş gelmişti amma, kendisi de leyleğin attığı yavru olmuştu!

Bu sırada ağlamaya başlayan Cookie'yi babası kucağına almış sallıyordu.

Baby Dumpling, babasının, küçük kardeşile meşgul olmasını fena halde kıskanmıştı. «Artık beni görmüyorlar!» dedi.

«Ben soğukkanlı bir adamım. Böyle mühim anlarda kendimi asla kaybetmem ve vaziyete hâkim olurum!»

Dumpling onu da kıskandı:

«Beni kucağına alıp hiç sallamadındı.» diye somurttu. Babası gülerken cevap verdi:

«Ne yapalım, okuduğum kitap o zaman daha çıkmamıştı. Dünya günden güne terakki ediyor, yavrurum. Eski nesil daima birçok yeniliklerden mahrum kalır...»

(Arka-ı 26 inci s hifede)

Kimlere randevu

HOLLYWOOD'LU BİR MESLEKDAŞIMIZ, BU AYLARDA SİNEMA MERKEZİNİN EN GÖZDE KADIN YILDIZLARININ ERKEKLER HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİNİ ÖĞRENMEK İSTEMİŞ...

PAULETTE GODDARD DİYOR Kİ:

Ben dünyanın en sabırsız, en aceleci ve bu yüzden çok zarar görmüş insanlarından biriyim. Charlie Chaplin ile evlendiğim zaman bu izdivacı, gayet ince düşünüp hesaplanmış, istikbalimi mümkün merteye sağlam bir temele dayamak için tasarlanmış sananlar oldu. Onlara göre ben hesapsız bir tek adım atan insan değilim. Böyle bir insanda helbette hassasiyet olmazdı. Ben, Şarloyu sevmiyordum, onu basamak olarak kullanmak istiyordum. Nitekim, meşhur olduktan sonra da ondan ayrılmış bulunuyordum... Halbuki bütün bunlar doğru değildir. Ben, sabırsız bir insanım. Çok çabuk ve düşünmeden karar veririm. Bu itibarla hiç bir mantıklı tarafım yoktur. Nitekim Şarlo ile evlenirken de böyle acele ettim ve kısa bir zamanda ikimiz de bu işin sökmeyeceğini anlamakta gecikmedik.. Şimdi o yanlışlığı tashih etmiş bulunuyoruz... Ben, sabırsızlığımın cezasını çektim.. Daima da çekeceğimi düşünerek, hayatımda bana rehberlik edecek sabırlı bir insana ihtiyacım olduğunu düşünüyordum. Bence sabırlı insanın yaşayan timsali Gandidir.

GENE TIERNEY DİYOR Kİ:

Vâkıa ben bugün evliyim ve hayatımdan da hiç bir şikâyetim yok. Fakat bütün ömrümün kafasile çalışan, entelektüel insanları takdir etmek ve onlara karşı sempati duymakla geçtiğini söylersem hiç de mübalâğa etmiş olmam. Benim neden böyle düşündüğüm ve kafasile çalışan insanları sevdiğim sorulabilir? Bunda bir üzüntü yok, belki kendim entelektüel olmadığım için onlara karşı bir takdir duyuyorum. Daha mektep talebesiyken bile orta yaşlı hocalarım arasında takdirle dersini dinlediklerim, basit olmyanlardı. Şimdi de İngiliz romancı ve rejisörlerinden Noel Coward'ı takdir ettiğim ve beğendiğim ağır başlı erkeğin nümunesi sayıyorum. Kocam Oleg de çok okuyan, çok yazan bir adamdır. Belki o da günün birinde muharrir olacaktır. Lâkin herhalde eskidenberi tesiri altında kaldığım ve romanlarını, hikâyelerini yutarcasına okuduğum Coward kadar entelektüel değildir. Elimden gelse bu rejisöre randevu verirdim. Halbuki kendisiyle henüz tanışmış bile değilim.

RİTA HAYWORTH DİYOR Kİ:

Doğrusunu isterseniz bu anketinize bir kadının erkekleri görüş gözüle değil de daha ziyade en ziyade beğenebileceğim ve sohbetinden istifade edeceğim bir arkadaşı seçmek için cevap vermeği tercih ederim. Beni malûmatlı ve bildiğini tatlı tatlı anlatmak kabiliyetine sahip erkeklere hayranlık duyarım. Erkeklere diyorum ,çünkü bu tipte kadınlar, alaya çok mazur veya basit oluyor ve can sıkıyorlar. Halbuki erkekler için bilgi sahibi olmak, tabii bir haktır. Çok bilen ve bildiğini iyi hazmetmiş erkekler, bu hallerinden hiç bir gurur duyduğunu görmedim. Bence bu tip arkadaşın en mükemmel nümunesi Vincent Sheean'dır. Eğer arkadaşlığı kabul etseydi, daima onunla birlikte bulunmak, bütün dünyayı gezmiş olan bu adamın bildiklerinden istifade etmek isterdim. Mümkün olsaydı, akşamlarımı onunla sohbet ede ede geçirmek ve hakiki bir arkadaşlık kurmak isterdim. Halbuki henüz kendisini tanımıyorum. Beni tanımak ister mi onu da bilmiyorum. İmkân olsa, ona randevu verirdim.

Foto: Columbia; Paramount; Unlted Artists

vermek istlerdim?

FAKAT DOĞRUDAN DOGRUYA ERKEKLER HAKKINDA NE DÜŞÜNDÜKLERİNİ SORMAYI DOĞRU BULMIYARAK ÜSTÜ KAPALI BİR ANKET YAPMIŞ. BU ANKETİ AŞAĞIDA OKUYACAKSINIZ.

LARAINÉ DAY DİYOR Kİ:

Garibinize gidecek amma benim üzerimde en çok tesir bırakan adam, Amerika Hariciye Nazırı J. Edgar Hoover oldu. Kendisile geçenlerde Washington'da tanıştım. O kadar güzel konuşuyordu, ki o söylediği müddetce yalnız ben değil, bütün meclisimizde bulunanlar, ağızlarını açmadılar. Hepimiz, adeta lâkırdıyı kesmesinden korkuyorduk. Tevekkeli: «Erkeğin konuşuşuna, kadının görünüşüne kabılır!» demezler. Hoover'i dinlerken bu sözün ne kadar doğru olduğunu bir kere daha anladım. Ömrümde başka insanların konuştuklarını da duymamış, başkalarını da dinlememiş birisi değilim. Sonra artistlik de esasen bir nevi, iyi konuşma mesleği değil midir? Herhalde iyi konuşan insanlara alışığız. Fakat lâkırdı esnasında sesinin tonu bu kadar tatlılaşabilen bir insan,ı nadir gördüm. Mümkün olsaydı, daima onun yanında bulunmak, söylediklerini dinlemek, düşüncelerini anlayabilmek, hattâ ne bileyim, kâtilbesi olmak isterdim.

ALİCE FAYE DİYOR Kİ:

Bu çeşit anketlere cevap vermeği çok zor, âdeta üzücü buluyorum. Zaten ne zaman gazetecilerle karşılaşsam içimi bir korku sarar: «Acaba yine ne soracaklar?» diye titrerim. Fakat nasıl herkesin bazı beğendikleri ve idealleri hakkında bir fikri varsa, helbette benim de vardır. Herkes beni dans meraklısı ve şarkı söyleyecek bir sese malik erkeklerle rağbet ediyorum sanıyor. Halbuki hiç de böyle değil. Ben daha ziyade sakın ve ağır başlı erkekleri tercih ederim. Amma sakın, adam şarkı bilmesin de beni dinlemeğe mecbur kalsın diye, zannetmeyiniz. Ben hiç bir zaman filme ait işlerin egzersizini evde yapmam. Yoksa hocanın kafası çoktan şişerdi. Zaten bütün kadınlara da tavsiye ederim. Eğer bir meslek sahibiseler bu mesleğe ait şeyleri evde göstermemelidirler. Koca, karısının yalnız ve sadece ev kadını olmasını ister. Beğeneceğim erkek, müşfik, anlayışlı, müsamahakâr fakat aynı zamanda neşeli biri olmalıdır. Bütün bu hasletleri kocamda bulduğum için, ona randevu verirdim.

DOROTHY LAMOUR DİYOR Kİ:

Ben, çocukluğumdanberi kahraman insanları severim. Onun için askerlerle aram gayet iyidir. Üniformalı bir zabit, küçük çocukluğumdanberi gönlümde yatan arslandı. Denizcilerin kibar tavırlarını çok beğeniyorum. Bence en çok takdır edilecek erkek, vatan ve şerefi için her şeyi, hattâ hayatını bile feda etmesini bilen erkek olmalıdır. Küçükken, beni müzelere götürürlerdi. Büyük askerlerin tabloları önünde saatlerce durur, onları seyretmeğe doyamazdım. Şimdi de muhtelif mecmualardan kestiğim kahraman resimleriyle albümler doldurdum. Kocam da asker olduğu için bu halimi kıskanmıyor, bilâkis benden kuvvet alıyor... Bence her kadın, kocasının omuzlarına yüklenecek erkek vazifelerinden ona yardım etmeli, cesaret aşılmalıdır. Ben, insanların, ancak büyük başarılarla diğer canlılardan ayrıldıklarını kabul ediyorum. Bu itibarla, kadınlar, iyi birer ev kadını ve anne, erkekler de kendilerine düşen vazifeleri iyi başarmaya karar vermiş kimseler olmalıdırlar. Elimden gelse ve mümkün olsa, her milletten ve her memleketteki kahramanlara randevu veririm.. onların maceralarını dinlerdim!

— 9 —

Yine ne kadar uyduğunu bilmiyerek gözlerini açtı. Bir gürültü işitmişti. Bunu uyku arasında birkaç kere daha olduğunu katırlıyordu. Sabah çoktan olmuş, güneş epeyi yükselmişti. Bir müddet, gözleri açık, sırtüstü yattı. Tam dalmak üzere iken aynı gürültü ile yerinden sıçradı: Bir iki karış ötesinden bir otomobil geçmişti. Başının etrafında bir hava girdabı dolaşmış ve kulaklarında uğuldayan bir ses döne döne uzaklaşmıştı: Vuuuuuuuu!

Kendi kendine: «Hayret! diye düşündü. Kimse görmedi beni ha?!» diye kalktı ve tekrar yürümeğe başladı.

Bir kilisenin avlusuna girip yere çöküverdiği zaman ikinci olmuştu. Orada oturduktan sonra bir daha kalkamadı ve gözlerini kilisenin mezarlığındaki taşlara dikerek akşama kadar öyle kaldı. Birşey istemiyor, birşey yapmak arzusunu duymuyordu.

Rahibin kiliseden çıkıp dairesine girmek üzere ilerlediğini görünce dalgınlığından kortuldu ve rahibe bakmaya başladı. Adam da onu görmüş ve şüphe ile bakıyordu.

Clive'in dudaklarına şu kelimeler geldi:

«Hayır, ben ne düşman paraşütçüsüyüm, ne de casus. İsterseniz üzerimi arayın.» Fakat bu sözlerle fazla ileri gidiyor gibi idi. Başka birşey söylemesi lâzımdı.

Rahip onun yanı başına kadar gelmiş ve durmuştu. Clive ona baktı ve gülümsedi:

— Sen de onlardansın, dedi.

Bu da mânasız kaçmıştı.

— Yani, diye devam etti. Sinemada rol oynayanlara o kadar benziyorsun ki!

Bunun herhalde mânası vardı, çünkü hakikatti.

Fakat karşısındaki adam, hareketsiz durmuş, ona bakıyordu. Nihayet:

— Bir derdiniz mi var? diye sordu. Yardım edebilir miyim?

Clive soğuk bir halle:

— Hayır, dedi. Siz hiç birimize yardım edemezsiniz.

Gözlerini yine mezar taşlarına dikti, sonra başını kaldırarak kilise binasına baktı:

— Güzel bina, dedi. Norman değil mi? Çok eski olacak.

Rahip, yavaş yavaş:

— Evet, dedi, çok eskidir.

Clive, dalgın bir halde devam etti:

— O günlerde herhalde herkesin imanı bütünmüş, Hakikaten ve bütün suçlularla inanırlarmış. Şu mezar taşlarıyla bize, imanın fanî beşer vücudünden fazla yaşadığını ne güzel gösteriyorlar.

Rahip:

Baş rolleri Tyrone Power ve Joan Fontaine taraflarından oynanan bu 20th Century Fox filminin mevzuu Eric Knight'ın "This Above All", adlı romanından alınmıştır.

— Fakat, dedi, biraz evvel âfî bir dille konuşuyordunuz?

Clive cevap verdi:

— Evet. Fakat demek istediğim şu: Bugün kimsede iman kalmadı.

— Belki herkesi kendin gibi zannediyorsun da onun için evlâdım.

— Ne güzel anladınız beni! Hakikaten şayanı hayret bir adamınız. Fakat beni tekrar dine sokmak arzusunu duymuyorsunuz?

— İman için yalnız, evlâdım. İmanı olmayan kimseye şükretmem. Çünkü insan Allaha dua etmekle sükûn bulur.

— Bunu ben de biliyorum ve dua ettiğim de çok oldu. Douai'deyken gece gündüz Allaha, İsaya, Budaya, Papaya, Meryeme, hepsine dua ettim. Fakat sonra hiç birine dua edecek kuvveti bulamadım.

Rahip alâkalanmıştı:

— Fransada bulunuz demek?

— Evet.

— Peki, şimdi burada ne yapıyorsunuz?

— Ne yapacağıma karar vermek üzereyim.

Rahip tekrar sordu:

— Sahiden Fransada bulunudunuz mu?

— Tabii bulundum. Fakat ha bulunmuşum, ha bulunmamışım, bunun bir ehemmiyeti var mı? Yalnız, sizin evlâtlarınızdan biri olmakla kalmıyor muyum? Fakat, zan edersem beni şimdi çaya davet etmeniz lâzım sizin.

Rahip, onun bu son sözlerini işitmemiş gibi:

— Peki amma, dedi, niçin üniformalı değilsin?

— Vazifeye gitmedim de onun için.

Rahip gözlerini yere dikerek bakmaya başladı.

Clive tekrar etti:

— Beni çaya davet etmeniz lâzım. Hiç olmazsa, kitapta yazılı olanlar yerini bulsun diye.

Rahip kaşlarını çatı ve «Gel benimle beraber» der gibilerden bir işaret yaptı:

Clive kendisini çok halsiz ve âdeta hasta hissediyordu. Papazın arkasından gitti. İçişe odalardan geçtiler ve nihayet, içinde ateş yanan bir odaya girdiler. Clive odadaki hararetle temasa gelir gelmez dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti ve hemen oradaki koltuğa çöktü. Ne zaman uyduğunu hatırlamıyordu. Yalnız, uyandığını hatırladı ve etrafına bakındı. Kadın, masanın üzerine bir tepsi koyuyordu.

Sonra kadın dışarı çıktı. Başka bir mukaddemeye lüzum görmeden:

— Benim adım Polkingthorne, dedi.

— Benim de Halliburton; Richard Halliburton. Eskiden Clive Hanley'di. Fakat bizim gibiler daima takma isim kullanırlar.

— Şeker atacak mısınız?

— Atsam da olur, atmasam da. Sıcak bir şey olsun da. Fakat biliyor musunuz, ne tuhaf! İnsan aç ve yorgun olunca kendisini dindar hissediyor.

— Bu gibi sözlere hiç lüzum yok.

— Affedersiniz. Çok konuşmaya alıştım da. Hakikaten, son günlerde çok konuşuyorum. Yorgun olmasam şimdi de böyle konuşmazdım ya. İnsan yorgun olunca sanki ayakları yerden kesiliyor, kendisini boşlukta hissediyor, sınırları gevşiyor ve dili çözülüyor. Azizlerin niçin oruç tuttuklarını şimdi anlıyorum. Aç, susuz kalınca aynı hale düşüyorlar ve ilham geliyor.

Rahip ona çayını uzatırken:

— Hayatta sizin en büyük düşmanınız şu diliniz olsa gerek, dedi.

Clive itiraz etti:

— Hayır, ben de şimdiye kadar çok sessiz bir çocuk-tum. Şu son günlerde böyle oldum. Şimdi de bu bende bir âdet halini almaya başladı. O da, dediğim gibi, yor-gunluktan, açlıktan.

— O halde konuşmayı bırakın da bir şey yiyin.

Clive sustu ve önündekileri biribiri arkasına atıştır-maya başladı. Nihayet doyduğunu hissetti ve durdu:

— Doydum, dedi, daha fazla yiyemeyeceğim.

— Biraz dinlenin, sonra yine yersiniz.

— Hayır, doyduğum artık, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Gideyim artık.

— Nereye gideceksiniz?

— Hiç! Sokağa çıkacağım işte. Gidecek bir yerim yok. Burada kalamam. Yahut, kalabilirim, değil mi? Rahibe sığınırım, kimse bana dokunamaz, değil mi?

— Bugün artık rahibe sığınmak yok. Kilisenin ma-nevi şahsiyetine sığınmak var.

(Arkası var)

Geçmiş Zaman Olur ki...

(7 inci sayfeden devamı)

arasında kalıverdi. Ne dedikodular yapıyor, neler konu-şuyorlardı... Kızcağız, bu lâf·ebeliğine katılamıyordu. Si-kintıdan neredeyse patıyacaktı. Bu gene kulağına küpe olmuştu. Bir dana sefere yine böyle bir yere davet edil-diği vakit yanına bir roman alarak gitmeği ihmal etmedi. Fakat meclisin en tatlı (!) yerinde genç artistin roman okumaya başladığını gören kokonalar, biçareyi bir daha aralarına kabul etmemeğe karar verdiler... Bunun neticesi ne oldu biliyor musunuz? Barbara ondan sonra tam dört sene Hollywood'da hiç bir eve davet edilmedi. Sinema merkezinde geçirdiği bu dört yılın acı hatırasına bir tür-lü unutamadığını söylüyor... En garip hatıralardan birini de Ray Milland anlatıyor. Vaka, takriben sekiz yıl kadar önce geçmektedir:

Hollywood'un fakir bir mahallesinde, fakir bir oda-da, masa başında oturan delikanlının elinde şöyle bir telgraf var:

—Mali vaziyetim fena. Ücretinizi veremeyeceğim. Ken-dinize başka bir iş arayınız.

İmza: Cesar Romero»

Teigrafi alan delikanlının adı Raymond Milland'dır. Yaniya o zamanki adile Ray Milland. Hollywood'a şan-sını denemeğe gelmiş, muvaffak olamamış, üstelik bir genç kıza da âşık olarak evlenmiş ve kendi yükü yetmi-yormuş gibi bir de onun mesuliyetini omuzlarına almıştır. Artist olmaktan ümidini kesince Hollywood'a yeni gelmiş olan Cesar Romero'nun menecerliğini üzerine alıyor. Fa-kat Cesar da umduğu muvaffakiyeti elde edemiyerek tek-lrar New-York'a dönmeğe karar verince ona bu telgrafı yolluyor... Ray, işsiz kalınca yeniden stüdyo kapılarını aşındırmağa başlıyor. nihayet Paramount'da kendisine iş veriyorlar.. şansla da yardım ediyor. Kısa zamanda yük-seliveriyor. O zaman, vaktile Cesar'dan aldığı telgrafı hatırlıyarak New-York'a şöyle bir telgraf çekiyor:

—Mali vaziyetin hâlâ bozuk mu? Eğer menecerliğimi kabul ederseniz, bozuk olan bu vaziyetin düzeleceğini u-marım.

İmza: Ray Milland

Fakat artistlerin hemen hepsi, bu hatıraları, bütün acılıklarına rağmen tatlı tatlı anıyorlar... Öyledir.. geçmiş zaman olur ki hayali cihana değer...

Müzik Köşesi

Bu sayımızda sunduğumuz şarkıyı bugünlerde İstan-bulda gösterilmekte olan ve baş rolleri Eleanor Powell ile Red Skelton taraflarından oynanan «Ship Ahoy» «Saadet Gemisi» filminde dinliyoruz.

The Last Call for Love

It's the last call for love,

Time to say fare beewell.

Let the taps tell you all,

That my heart dare not tell.

With your eyes in the stars of old glory,

Can I help but be faithful to you?

'Til we meet on the day we're dreaming of,

It's the last call for love.

OKENÜŞÜ

İt'z de last kol fo' lav.

Taym to say fare beewell.

Let di tepz tel yu ol,

Det may hâ't der nat tel.

Uvid yar ayy in de stâ'z av old glori.

Ken ay help bat bi feyful to yu?

Til vi mii an de déy vi'r dream'ing av

İt'z de last kol fo' lav.

TÜRKÇESİ

Aşka son davettir bu,

Allahısmaırladık vakti geldi.

Birak çarpıntılı söylesin

Kalbimin söylemeğe cesaret edemediklerini.

Gözlerin eski saadetin yıldızlarına baktıkça

Sana sadık kalmamak mümkün mü hiç!

Düşündüğümüz gün gelip tekrar buluşuncıya kadar

Aşka son davettir bu.

Sinemagazin Filme alınmış bey-nelmilel edebî şaheserler serisi

Bu isim altında neşrine başladığımız kıymetli, çak ve zarif tercüme romanlar serisinin ilk kitabı olan «KENAR MAHALLE», çıktı. Kenar Mahalle, John Steinbeck!

! tarafından yazılmış olan meş-hur Tortilla Flat romanının ter-cümesidir. Ya-kınılarda filmi gösterilmiş olan bu fevkalâde roman, okuyucularımıza si-nema merakın-dan okuma me-rakına geçmek için mükemmel bir fırsat hazırlamış oluyor. Her genç ve zevk sahibi mü-nevverin oku-yacağı bir ki-tap ve edinece-ği bir seri.

Her Kitabın Fiyatı 50, Kuşuttur.

YENİ Müsabakamız

**Bunlar
Kim ?**

Geçen sayımızda başladığımız yeni müsabakadan birden dörde kadar olan dört resmi sunmuştuk. Bu sayımızda da beşten sekize kadar olan yeni dört resim daha veriyoruz. Gözlerine gözlük takılmış olan bu sanatçılar yirmi taneyi bulunca müsabakanız bitecek ve müsabaka koponlarıyla birlikte çözümleri SİNEMAGAZİN müsabaka memurluğu, posta kutusu 410 .. İstanbul adresine gönderilecektir. Kazananlara muhtelif kıymetli hediyeler vereceğiz.

Şimdi okuyucularımıza bir yardım olmak üzere bazı izahlar verelim:

5: a) Shirley Temple'in okuduğu mektepten mezun oldu. b) Üçüncü kocasından bir kız çocuğu oldu. c) İlk filmi Marco Polo'dur.

6: a) Kovboy rollerle film sanatlığına başladı. b) Karısı, eski bir sanatçidir. c) Son filmi Ingrid Bergman'la çevirdi.

7 : a) Sanatçı olmadan önce İngiltere hasa alayında zabıttı. b) Asıl adı Raymond Millane'dir. c) 37 yaşındadır.

8 : a) Bir orkestra şefinin karısıydı. b) William Howard'la evlidir. c) Son filmi Bing Crosby ile oynadı.

Leyleğin attığı yavru

(Bağı 21 inci sahifede)

Fakat, o sene leyleğin kendisine de pek talih getirmediğini Dagwood da çok sürmeden anladı:

Konferansta ileri geri söylediği sözlerden dolayı mümarlar birliği Mr. Bumstead'in adını defterlerinden siliyordu. George Wirkley'in yazdıklarını aynen okuyan Dagwood konferansta:

«Dünyada mimara ihtiyaç yoktur. Binalarımızda çelik ve demir kullanarak yaptığımız israf artık yetişir. Patates kabuğu ile soya fasulyasından pek âlâ ev yapabiliriz» demişti.

Dagwood, açıkta kalınca George Wickley'in yakasına yapıştı.

Tiyatro muharriri yaptığı muziplikten dolayı memnundu.

«Bravo dostum!» diye Dagwood'un elini sıktı. «Rölnü iyi başarmışsın! seninle bugün derhal bir anlaşma yapıyoruz: Bundan sonra yazdığım piyeslerin baş kahramanı olarak seni sahneye çıkaracağım: Ben ömrümde, yazdığım mecelleleri, senin kadar hiç değiştirmedim, aynen okuyan bir adama rastlamadım!»

Leyleğin attığı yavru hâlâ bir köşede somurturken küçük Cookie, George amcasının bu sözlerini anlamış gibi, kundağında gülümsüyordu...

Holivutta Kadın Hakimiyeti

(11 inci sahifeden devamı)

Veronica Lake ise yanında meşhur yıldız istemez ve Joel McCrea'dan başkası ile oynamamakta ısrar ederken «I married a Witch» filminde yanına ellilik Frederic March'ı kattılar. Ayrıca başka bir filmde de Paulette Goddard ve Claudette Colbert'in yanında oynattılar..

Bugün iş, sadece film sahasında kalmıyor. Hususi hayata da intikal ediyor ve Hollywood genç kızları, artık bu sahada büyük bir tevazu göstermek mecburiyetinde olduklarını anlıyorlar.

Yoksa eğer işler, eskisi gibi gitseydi Universal'in yeni yıldızı Louise Albritton gibi bir güzelin şumarıklığına haddet olmazdı. Halbuki kızıcağıza babasından gelen mektupta aynen şöyle yazılmış:

«Sevgili Louise;

«Artık bu sanatlık sevdasından vaz geç. Hollywood'da «kaldıkça büyük bir sanatçı olmak şöyle dursun, galiba «koca bile bulamayacaksınız!»

Hayat böyledir. Umulmadık hâdiselerin yine umulmadık tesirleri olur..»

Mahmut E. Ozan

50 YILDIZ !

En iyi karton üzerine, dört renkli olarak basılmış iki nefis kapak içerisinde Offset-Tief sistemile, sepya - yeşil - mavi boyalarla hazırlanmış elli yeni sanatçı tablosu ve biyografisi. Yakında çıkıyor. Fiafi her yerde sadece 60 kuruş.

S. S. (Emirgân) — Saç sertliği, ya saçınıza iyi bakmamanız, yahut ta tabiatları iktizası olabilir. Herhalde saçlarınızı sık sık yıkamayınız. Saçlar, haftada birden sık yıkanmamalıdır. Köklerini saf badem yağı ile ovmanız da doğru olur. Bu, bir hastalık değildir. Saçlarınıza ihtimam ederek geçirmek lâzım ve kabildir.

M. Erdal (Ödemiş) — Sivilleleriniz, yaşınız icabıdır. Fakat perhize riayet ederek ve ekşi, biberli şeyler yemiyerek onları azaltabilirsiniz. Ayrıca İstanbula geldiğiniz bir zaman, mütéhasşis bir doktora baş vurmanız tavsiye ederim. Sizin yaşınız, tam bir sanat öğrenmeye başlama yaşıdır. Sebati, her engeli yıkar.

H. Yaygın (Edirne) — Evet Linda Darnell ilk defa 20th Century Fox film şirketi tarafından lanse edilmiştir. «Kadınlar otel» nden başka filmi yoktur. Herman Brix Amerikalıdır. Bu ad altında ve Tarzan filmlerinde muvaffak olamadı. Şimdi adını değiştirerek Bruce Bennett adı altında Columbia'da genç erkek rolleri yapıyor. Ben sanıyorum ki siz, aslen Alman olan ve Amerikada çalışan Herman Bing ile Herman Brix'i karıştırıyorsunuz. (Ruzgâr Gibi Geçti) filmi, henüz Türkiye'de gösterilmeyecektir.

Semiriz A. (İstanbul) — Sizin çansınız yok. Çünkü bana yazdığınız mektuba da, tesadüf saikile gayet geç cevap veriyorum. Halbuki çok daha evvel sıranızın gelmiş olması lâzımdı. Bu gecikmeden dolayı affınızı rica etmek isterim. Gelecek meselelerinize: Ben öyle sanıyorum, ki eğer ondan soursadan mektup almamışsanız, size adresini yazmayı unutmuş olacak. Başka ne sebep tasavvur edilebilir. Eğer sizde çok tesir bırakmış olan bu münasebet, bu arada unutulmuş ve yerini bir başkasına vermiş değilse, unutmaya çalışınız. İnsana başlıca

meziyetlerinden biri, unutulmemeğe hassası değil midir? Cevabının gecikmesinden dolayı tekrar aff dilerim.

Lana Turner (Beyoğlu) — Türkçe mektuplara cevap vermeyi tercih ederim. Ama, bana mektup yazan, eğer Türkçe bilmiyorsa hangi dilde yazarsa, ona göre cevabını da alır. Ölçülerinize bakınca, vücudünüzün hiç de hatalı olmadığını anlıyorum. Sevdiğinizinize göre sevmekte de haklısınız. Tanrı bahtiyar etsin!

K Apak (Sabaeski) — Betty Grable ve Victor Mature, 20th Century Fox şirketinde çalışıyorlar. Adresleri de orasıdır. Yazacağınız mektup, herhalde Amerikanca olmalıdır.

C. Şare (Şişli) — Aşkta mahcupluk yürümez. İnsan duyduklarını söylemesini bilmedikçe yaya kalır. Binaenaleyh size cesaret tavsiye ederim.

M. Özü (Ankara) — Sinemagazinin hakkındaki düşüncelerinizi teşekkür ederim. Yalnız çurasını bilmeniz yerinde olur ki baş nendenberi çıkan, bahsettiğiniz o mecmuayı kucak olan zat da bu gün, Sinemagazini kuran Cemil Cahit Cemil'dir. Artık o müesseseden ayrılmış buluyor. Diğer arzularınız yerine getirilecektir.

S. S. (İstanbul) — Bu iş, tamamen sizin hissiyatınıza kalmış bir meseledir. Sevişenler arasında, başlangıçta şüphe çok görülmüştür. Bu şüpheli, zaman gidecek. Lâkin o zaman içinde kendinizi iyi kollayınız.

Z. H. (Osmanlıye) — Kıskançlık, geçmez. Yalnız zamanla hafifleyebilir. Allahınız, sizi ona vermek istemiyorsa, bağarılması güç bir iş karşısında sanınız demektir.

A. Ş. (İzmir) — Sinemagazini Yılığından almak için acele etmelisiniz. Pek az mevcudu kaldı.

E. Özgül (Eskişehir) — Sinemagazine girer koymuyoruz. Hele o sizin gönderdiğiniz tarzda bir mâni, bizim mecmuaya hiç uymaz. Fakat bu işle kabiliyetli görünüyorsunuz. Arzuunuza yerine getiremediğimiz için affımızı dileriz.

R. Y. (İstanbul) — Öyle anlaşıyor, ki ilk aldığınız cevaba fena balde kızmışsınız. Halbuki o cevabı yazan, sizi kırmak ve kızdırmak istememişti. Çünkü sizi tanımaz. Kırsa, eline ne geçecek? Herhâlde bir yanlış anlama var ama bende mi, yoksa sizde mi orasını aramak uzun sürecek. Ben gayabl dostlarımı kırmaktan hoşlanmam, affınızı rica etsem tekrar barışır mıyız?

N. Bayık (Kadıköy) — Filmlerinizi gayet doğru buluyorum. Sırası geldiği zaman bu işi nazarı dikkate alacak ve ona göre hareketleyeceğiz. Tevessülünüzü teşekkür ederim.

Ö. G. (Beşiktaş) — Tehlikeli bir teğebbüsün başındasınız. Da sat, evlendiği zaman, herhalde o kadını severek almıştı. Aradan geçen zaman içinde alâkasını size çevirdi. Acaba yarın, sizden de bir başkasına çevirmeyecek mi? Panna kim temin edebilir? Bençe, yuva yıkmadan evvel, insan bir kere hayalinden, kendi yuvasını yitilmiş olarak geçirmeli. Bunun hayaline bile dayanabiliyorsanız mesele yok. İğneyi kendine çuvaldızı başkasına batır özöl, ne kadar doğrudur? İstikbalinizle alâkadar meseleleri, bakadar hafifmeşrepçe ele almamalısınız.

SINEMAGAZİN : Sinematik ayda iki defa çıkar, sinema, tiyatro, moda ve salon rövüsü.

Sahip ve Umumi Neşriyat Müdürü

E. R. UZMAN

İDAHESİ : Ebussuut caddesi No. 67
Sirkeci - İstanbul

ABONE

Yıllık 26 sayı - 650 kuruş

6 aylık 13 sayı - 325 kuruş

Sayıları her yerde 25 kuruş

Sinemagazin

sinematek.tv

Sayı : 11

DON AMECHE

**25
Krs.**